

побожнійший, тим менший злодій. Мав я такого, що мсні до горівки чогось додавав і до грешей брався. А йому за тоє горівкою облив патли і підсмалив. Здох десь в лісі. (витягає ще малу фляшку). На добридень вип'єм! (пє і дає дальше).

Циган І: Або то ми, цигане, не молимося. Мене учив старий Апраш пісню, що рано і вечір перше старі цигане співали. Чекай, як вона іде:

Хор, квартет.

Сонце світить, сонце гріє,
Циган очі вже відкрив,
Він не оре, він не сіє,
Не на то він, щоб робив.

Ми панами, не рабами,
Нам не звісна єсть біда,
Доки сонце понад нами,
Доки в коло свобода!

(По співі чути трикратний клич пугача: пугу, пугу, пугу! Всі зриваються! Циган II. в одній хвили розметує останки галуззя із огню. Все говориться дуже скоро, притишеним голосом).

Циган І: Утікайте! До печери. І ані пари з губи. А як до чого, за ножі. А ти діду счезай.

Кривий: А я сяду собі тутки, ідуть люде, може зароблю що.

Циганна: Діду, твій хлопець, щоби він..